Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 21 mars 2019*

”Fördragsbrott – Direktiv 1999/31/EG – Artikel 14 b och c – Deponering av avfall – Befintliga deponier – Överträdelse”

I mål C-498/17,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 17 augusti 2017,

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Gattinara, F. Thiran och E. Sanfrutos Cano, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Palatiello, avvocato dello Stato,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan (referent) samt domarna C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič och I. Jarukaitis,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: handläggaren R. Schiano,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 november 2018,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b och c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 1999, s. 1) genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att så fort som möjligt, i enlighet med artiklarna 7 g och 13 i direktivet, avsluta de deponier för vilka tillstånd enligt artikel 8 i direktivet till fortsatt verksamhet inte getts, eller genom att inte ha antagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet getts uppfyller de krav som ställs i direktivet, utan att det påverkar de villkor som fastställts i punkt 1 i bilaga I till direktivet, med avseende på följande deponier: Avigliano (Loc. Serre Le Brecce), Ferrandina (Loc. Venita), Genzano di Lucania (Loc. Matinella), Latronico (Loc. Torre), Lauria (Loc. Carpineto), Maratea (Loc. Montescuro), Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Loc. Albero in Piano), Roccanova (Loc. Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), Campotosto (Loc. Reperduso), Capistrello (Loc. Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (bolaget Caffaro), Atella (Loc. Cafaro), Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), Marsico Nuovo (Loc. Galaino), Matera (Loc. La Martella), Pescopagano (Loc. Domacchia), Rionero in Volture (Loc. Ventaruolo), Salandra (Loc. Piano del Governo), San Mauro Forte (Loc. Priati), Senise (Loc. Palomabara), Tito (Loc.Aia dei Monaci), Tito (Loc. Valle del Forno), Capestrano (Loc. Tirassegno), Castellalto (Loc. Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), Corfinio (Loc. Cannucce), Corfinio (Loc. Case querceto), Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), S. Omero (Loc. Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore), Trivigano (tidigare Cava Zof) och Torviscosa (Loc. La Valletta).

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 1 i direktiv 1999/31, med rubriken ”Övergripande mål”, föreskrivs följande:

”1. I syfte att uppfylla de krav som ställs i [rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 194, 1975, s. 39)], särskilt artiklarna 3 och 4 i detta, är detta direktivs mål att genom stränga operativa och tekniska krav på avfall och deponier tillhandahålla åtgärder, förfaranden och ledning för att förebygga eller så långt möjligt minska avfallsdeponeringens negativa effekter på miljön, särskilt när det gäller förorening av ytvatten, grundvatten, mark och luft, och på den globala miljön, inbegripet växthuseffekten, samt alla risker deponering av avfall kan medföra för människors hälsa, under deponins hela livscykel.

2. I fråga om deponiernas tekniska egenskaper innehåller detta direktiv, när det gäller sådana deponier som omfattas av [rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, 1996, s. 26)], relevanta tekniska krav för den konkreta utformningen av de allmänna kraven i det direktivet. De relevanta kraven i direktiv 96/61/EG skall anses uppfyllda om kraven i detta direktiv efterlevs.”

3 Artikel 7 i direktiv 1999/31, med rubriken ”Ansökan om tillstånd”, har följande lydelse:

”Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att en ansökan om tillstånd för en deponi åtminstone skall innehålla följande uppgifter:

…

g) Föreslagen avslutnings- och efterbehandlingsplan.

…”

4 I artikel 8 i detta direktiv, med rubriken ”Villkor för tillstånd”, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att

a) den behöriga myndigheten inte skall utfärda tillstånd för deponering om inte följande villkor uppfylls:
   i) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.4 och 3.5 skall deponeringsprojektet uppfylla samtliga relevanta krav i detta direktiv, inklusive bilagorna.
   ii) Skötseln av deponin skall anförtros en fysisk person som är tekniskt kompetent att sköta anläggningen. Yrkesmässig och teknisk utveckling samt utbildning av deponihuvudmän och personal skall anordnas.
   iii) Deponin skall drivas så att nödvändiga åtgärder vidtas för att hindra olyckor och begränsa följderna av dem.
   iv) Sökanden skall, på grundval av de metoder som medlemsstaterna skall besluta om innan driften påbörjas, ha vidtagit eller komma att vidta lämpliga åtgärder i form av en ekonomisk säkerhet eller någon motsvarighet för att säkerställa iakttagande av de skyldigheter (inbegripet efterbehandlingsåtgärder) som åligger sökanden enligt det tillstånd som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet och att de avslutningsförfaranden som krävs enligt artikel 13 tillämpas. Denna säkerhet eller dess motsvarighet skall bibehållas så länge som detta i enlighet med artikel 13.d är nödvändigt för underhålls- och efterbehandlingsverksamheten på platsen. Medlemsstaterna får, efter eget val, förklara att denna punkt inte skall gälla deponier för inert avfall.

b) deponeringsprojekt är förenligt med den relevanta avfallsplan eller de relevanta avfallsplaner som avses i artikel 7 i direktiv 75/442/EEG,

c) den behöriga myndigheten, innan driften påbörjas, skall inspektera platsen för att försäkra sig om att de relevanta villkoren i tillståndet är uppfyllda. Detta minskar inte på något sätt huvudmannens ansvar enligt villkoren i tillståndet.”

5 I artikel 13 i direktiv 1999/31, med rubriken ”Förfaranden för avslutning och efterbehandling”, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall, när det är lämpligt i enlighet med det tillstånd som beviljats, vidta följande åtgärder:

a) Avslutningsförfarandet vid en deponi eller en del av denna skall påbörjas
   i) när de relevanta villkoren i tillståndet är uppfyllda,

   eller
   ii) efter tillstånd av den behöriga myndigheten, på huvudmannens begäran,

   eller
   iii) genom ett motiverat beslut av den behöriga myndigheten.

b) En deponi, eller en del av den, kan endast anses som definitivt avslutad när den behöriga myndigheten har utfört en slutbesiktning på platsen, har utvärderat alla rapporter som lagts fram av huvudmannen och har meddelat huvudmannen att den godkänner avslutningen. Detta skall inte på något sätt minska huvudmannens ansvar enligt villkoren i tillståndet.

…”

6 I artikel 14 i detta direktiv, med rubriken ”Befintliga deponier”, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att deponier för vilka tillstånd gäller eller som redan är i drift vid tidpunkten för överföring av detta direktiv, inte får fortsätta att vara i drift om inte de åtgärder som anges nedan vidtas så snart som möjligt och senast inom åtta år från den tidpunkt som anges i artikel 18.1.

a) Inom ett år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall huvudmannen för en deponi förbereda och för de behöriga myndigheterna för godkännande lägga fram en omställningsplan för platsen som inbegriper de uppgifter som förtecknas i artikel 8 och alla rättelseåtgärder som huvudmannen anser nödvändiga för att följa kraven i detta direktiv med undantag av kraven i punkt 1 i bilaga I.

b) Sedan omställningsplanen har lagts fram skall de behöriga myndigheterna fatta definitivt beslut om huruvida driften får fortsätta på grundval av nämnda omställningsplan och detta direktiv. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet med artiklarna 7.g och 13 så snart som möjligt avsluta deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet i enlighet med artikel 8 inte givits.

c) På grundval av den godkända omställningsplanen för platsen skall den behöriga myndigheten tillåta nödvändiga arbeten och ange en övergångsperiod för planens genomförande. Varje befintlig deponi skall överensstämma med kraven i detta direktiv, med undantag av kraven i punkt 1 i bilaga I, senast åtta år efter den dag som anges i artikel 18.1.

d) i) Inom ett år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1, skall artiklarna 4, 5 och 11 och bilaga II tillämpas på deponier för farligt avfall.
ii) Inom tre år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall artikel 6 tillämpas på farligt avfall.”

7 I artikel 18 i nämnda direktiv, med rubriken ”Överföring”, föreskrivs följande i punkt 1:

”Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

…”

8 I enlighet med artikel 19 i direktiv 1999/31 trädde direktivet i kraft den 16 juli 1999.

Det administrativa förfarandet

9 Efter att ha varit i kontakt med de italienska myndigheterna vid flera tillfällen sände kommissionen, den 28 februari 2012, en formell underrättelse till Republiken Italien i enlighet med artikel 258 FEUF, i vilken kommissionen konstaterade att det i denna medlemsstat fanns 102 befintliga deponier vilka var i drift i strid med artikel 14 i direktiv 1999/31.

10 I skrivelser av den 11 maj och den 8 juni 2012 angav de italienska myndigheterna att det fanns 46 befintliga deponier i den mening som avses i nämnda artikel 14.

11 Kommissionen utfärdade ett motiverat yttrande den 22 november 2012, vilket Republiken Italien besvarade den 24 januari 2013, den 3 mars och den 4 juli 2014.

12 Mot bakgrund av att de italienska myndigheternas svar till viss del var vaga och till följd av domen av den 2 december 2014, kommissionen/Italien (C-196/13, EU:C:2014:2407), i vilken domstolen slog fast att Republiken Italien hade åsidosatt artikel 260.1 FEUF, bland annat vad gällde vissa befintliga

deponier i den mening som avses i artikel 14 i direktiv 1999/31, utfärdade kommissionen, den 19 juni 2015, ett kompletterande motiverat yttrande i vilket den klargjorde skillnaden mellan överträdelseförfarandet i förevarande mål och det överträdelseförfarande som hade gett upphov till denna dom. Kommissionen uppgav häri att det sistnämnda förfarandet avsåg de behöriga myndigheternas skyldighet att anta ett beslut avseende samtliga deponier i fråga och som avsåg antingen tillstånd till fortsatt verksamhet för dessa deponier eller avslutande av dessa deponier, i enlighet med artikel 14 i direktiv 1999/31. Kommissionen preciserade att det förfarande som är i fråga i förevarande mål däremot gäller så kallade fullbordandeskyldigheter, det vill säga skyldigheterna att genomföra de åtgärder som den berörda medlemsstaten redan har beslutat om och som antingen, beroende på vilken deponi som det är fråga om, kan avse ett tillstånd till fortsatt verksamhet för deponin i fråga eller ett beslut om avslutande av densamma. Enligt kommissionen består dessa fullbordandeskyldigheter således, beroende på vilken deponi som det är fråga om, både i att genomföra de nödvändiga åtgärderna för att avsluta deponin, i enlighet med artikel 14 b andra meningen i detta direktiv, och i att anta de nödvändiga åtgärderna för att denna deponi ska överensstämma med nämnda direktiv, för det fall tillstånd till fortsatt verksamhet har getts för den enligt artikel 14 c i samma direktiv.

13 Efter utfärdandet av det kompletterande motiverade yttrandet gav kommissionen Republiken Italien tid fram till den 19 oktober 2015 för att besvara det, vilket Republiken Italien gjorde genom skrivelser av den 20 oktober 2015, den 9 september 2016, den 13 januari och den 12 april 2017.

14 I sitt svar av den 9 september 2016 tillhandahöll Republiken Italien en fullständig förteckning över befintliga deponier, uppdelade på regioner, samt hänvisade till fyra andra befintliga deponier som dock inte berörs av förevarande förfarande eftersom de inte hade beaktats i den formella underrättelsen.

15 Mot bakgrund av Republiken Italiens svar av den 13 januari och den 12 april 2017 på det kompletterande motiverade yttrandet konstaterade kommissionen att nämnda medlemsstat hade sett till att sex deponier överensstämde med direktiv 1999/31.

16 Kommissionen bedömde emellertid att 44 deponier fortfarande inte överensstämde med direktiv 1999/31 och beslutade därför att väcka förevarande talan.

Prövning av talan

Parternas argument

17 Kommissionen har erinrat om att enligt artikel 14 i direktiv 1999/31 ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att befintliga deponier, det vill säga de deponier som har erhållit tillstånd och de som redan är i drift före den 16 juli 2001, endast kan behållas i drift efter den 16 juli 2009 om de åtgärder som avses i artikel 14 b och c i det direktivet genomförs så snart som möjligt. Genom denna artikel införs således övergångsbestämmelser för att säkerställa att befintliga deponier snabbt anpassas så att de överensstämmer med kraven i detta direktiv.

18 Kommissionen har preciserat att förevarande överträdelseförfarande endast avser fullbordandeskyldigheter vilka syftade till att de nödvändiga åtgärderna för att avsluta befintliga deponier, enligt artikel 14 b andra meningen i direktiv 1999/31, eller för att anpassa de befintliga deponierna, som hade erhållit tillstånd till fortsatt verksamhet enligt artikel 14 c i direktivet, så att de överensstämmer med kraven i direktivet, skulle vara genomförda senast den 16 juli 2009.

19 Vad för det första avser de befintliga deponierna som inte har erhållit tillstånd till fortsatt verksamhet, enligt artikel 14 b andra meningen i direktiv 1999/31, borde Republiken Italien ha vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att, så snart som möjligt och senast den 16 juli 2009, avsluta dessa deponier, i enlighet med artiklarna 7 g och 13 i detta direktiv.

20 För det andra föreskriver nämnda direktiv med avseende på befintliga deponier vilka tillåts fortsätta med sin verksamhet, enligt artikel 14 b andra meningen i direktiv 1999/31, att om utvecklingsplanen har godkänts och tillstånd till fortsatt verksamhet följaktligen har lämnats, ska de behöriga myndigheterna säkerställa att alla deponier uppfyller kraven i samma direktiv senast den 16 juli 2009.

21 Kommissionen har i detta sammanhang noterat en viss tvetydighet i fråga om de åtgärder som vidtagits av de italienska myndigheterna så till vida att de i vissa fall, inledningsvis, har antagit en utvecklingsplan och följaktligen har tillåtit fortsatt verksamhet för deponin i fråga, för att därefter, i ett senare skede, besluta att deponin ska avslutas. Begreppet ”anläggning” har också använts även i fråga om deponier som är föremål för avslutningsbeslut. För 22 av de 44 deponier som berörs av förevarande mål är det därför omöjligt att på ett entydigt sätt avgöra huruvida beslut om att avsluta eller om fortsatt verksamhet har fattats.

22 Kommissionen har i alla händelser anfört att vad gäller de 44 deponierna i fråga hade antingen det arbete som krävdes för att anpassa deponierna, vilkas verksamhet skulle fortsätta, till kraven i direktiv 1999/31 inte genomförts den 19 oktober 2015, vilket är det datum som fastställts i det kompletterande motiverade yttrandet, eller de åtgärder som krävdes för att avsluta de deponier vilkas drifttillstånd inte hade förnyats inte vidtagits, i strid med artikel 14 b och c i detta direktiv.

23 Republiken Italien har bestritt kommissionens påståenden. Vad gäller det påstådda åsidosättandet av den skyldighet som följer av artikel 14 b och c i nämnda direktiv att fatta ett definitivt beslut om att anpassa eller avsluta befintliga deponier och tvetydigheten i fråga om de åtgärder som har vidtagits av de italienska myndigheterna, har Republiken Italien för det första anfört att de behöriga myndigheterna fattade ett definitivt beslut om att avsluta 18 av 22 deponier. Med avseende på fyra andra deponier, belägna i Apulien, fattades definitiva beslut om anpassning till kraven i bestämmelserna i nämnda direktiv. För det andra, vad gäller de 22 övriga deponierna som hade identifierats av kommissionen, har Republiken Italien anfört att kommissionen inte hade bestritt giltigheten av de definitiva avslutningsåtgärderna vilka hade vidtagits av de behöriga myndigheterna, utan endast åsidosättandet av skyldigheten att fullborda arbetet med att avsluta före utgången av tidsfristen den 16 juli 2009.

24 I flera fall har de behöriga myndigheterna, i ett första skede, fastställt att den berörda deponin ska anpassas och gett tillstånd till verksamhet, för att, i ett senare skede, besluta att den berörda deponin ska avslutas definitivt på grund av att den inte har anpassats inom den föreskrivna fristen eller efter avslutad verksamhet. Den slutgiltiga nedläggningen av deponin i fråga har, i detta fall, genomförts med tillämpning av bestämmelserna i den enda rättsakt genom vilken såväl omställningsplanen som avslutningsplanen godkändes, vilket förklarar den påtalade tvetydigheten i de beslut som har åberopats av de italienska myndigheterna. Denna tvetydighet är emellertid rent formell.

Domstolens bedömning

25 Enligt artikel 14 i direktiv 1999/31 ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att deponier för vilka tillstånd gäller eller som redan är i drift vid tidpunkten för införlivande av detta direktiv, det vill säga den 16 juli 2001, inte får fortsätta att vara i drift om inte alla åtgärder som nämns i denna artikel genomförs så snart som möjligt och senast den 16 juli 2009.

26 Det följer av domstolens rättspraxis att nämnda artikel 14 inför övergångs- och undantagsbestämmelser i syfte att anpassa dessa deponier till de nya miljökraven (dom av den 25 februari 2016, kommissionen/Spanien, C-454/14, ej publicerad, EU:C:2016:117, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

27 I artikel 14 b i direktiv 1999/31 krävs särskilt att den behöriga myndigheten fattar ett definitivt beslut om huruvida driften får fortsätta på grundval av en omställningsplan och detta direktiv, samt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att så snart som möjligt avsluta deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet i enlighet med artikel 8 inte getts.

28 Artikel 14 c i direktiv 1999/31 föreskriver i huvudsak att den behöriga myndigheten, på grundval av den godkända omställningsplanen för platsen, ska tillåta nödvändiga arbeten och ange en övergångsperiod för planens genomförande. Det preciseras att varje befintlig deponi ska överensstämma med kraven i detta direktiv före den 16 juli 2009.

29 Det följer av fast rättspraxis att förekomsten av ett fördragsbrott med avseende på dessa skyldigheter ska bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet, och att senare förändringar inte kan beaktas av domstolen (dom av den 18 oktober 2018, kommissionen/Rumänien, C-301/17, ej publicerad, EU:C:2018:846, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

30 I förevarande mål är det relevanta datumet det som hade fastställts i det kompletterande motiverade yttrandet, det vill säga den 19 oktober 2015.

31 Republiken Italien har visserligen vidtagit åtgärder för att antingen avsluta platser för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet inte har getts eller för att genomföra nödvändigt arbete enligt omställningsplaner för platser som godkänts av den behöriga myndigheten.

32 Parterna är emellertid ense om att, för det första, deponierna Avigliano (Loc. Serre Le Brecce), Ferrandina (Loc. Venita), Genzano di Lucania (Loc. Matinella), Latronico (Loc. Torre), Lauria (Loc. Carpineto), Maratea (Loc. Montescuro), Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Loc. Albero in Piano), Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), Capistrello (Loc. Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), Canosa (CO.BE.MA), Torviscosa (bolag Caffaro), Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), Marsico Nuovo (Loc. Galaino), Matera (Loc. La Martella), Rionero in Volture (Loc. Ventaruolo), Salandra (Loc. Piano del Governo), Senise (Loc. Palomabara), Tito (Loc. Aia dei Monaci), Capestrano (Loc. Tirassegno), Castellalto (Loc. Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), Corfinio (Loc. Cannucce), Corfinio (Loc. Case querceto), Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), S. Omero (Loc. Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti) och Torviscosa (Loc. La Valletta) inte hade avslutats, i enlighet med direktiv 1999/31, den 19 oktober 2015 och fortfarande inte överensstämde med detta direktiv när förevarande talan väcktes.

33 Vad för det andra gäller deponierna Andria (D'Oria G. & C.), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea), Atella (Loc. Cafaro), Pescopagano (Loc. Domacchia), Tito (Loc. Valle del Forno), har parterna vid förhandlingen bekräftat att arbetet med att anpassa deponierna så att de överensstämmer med nämnda direktiv avslutades under åren 2017 och 2018, det vill säga efter den 19 oktober 2015.

34 Vad för det tredje gäller deponierna Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), Roccanova (Loc. Serre), Campotosto (Loc. Reperduso), San Mauro Forte (Loc. Priati), San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore) och Trivigano (tidigare Cava Zof), har Republiken Italien vid förhandlingen gjort gällande att dessa deponier har anpassats så att de överensstämmer med direktiv 1999/31. Även om man föreställer sig att kommissionen bereddes tillfälle att ta del av de handlingar som Republiken Italien

lade fram dagen före förhandlingen, med vilka medlemsstaten ville visa att dessa deponier verkligen hade anpassats till och överensstämde med detta direktiv, vilket kommissionen har bestritt, är det klarlagt att denna anpassning, för det fall den verkligen ägt rum, skedde efter den 19 oktober 2015.

35 Vad slutligen beträffar Republiken Italiens resonemang för att förklara varför den inte uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv 1999/31, ska det noteras att en medlemsstat enligt fast rättspraxis inte kan åberopa förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som följer av unionsrätten (dom av den 18 oktober 2018, kommissionen/Rumänien, C-301/17, ej publicerad, EU:C:2018:846, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

36 Mot denna bakgrund ska kommissionens talan anses vara välgrundad.

37 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b och c i direktiv 1999/31genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att så fort som möjligt, i enlighet med artiklarna 7 g och 13 i direktivet, avsluta de deponier för vilka tillstånd enligt artikel 8 i direktivet till fortsatt verksamhet inte getts, eller genom att inte ha antagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet getts uppfyller de krav som ställs i direktivet, utan att det påverkar de villkor som fastställts i punkt 1 i bilaga I till direktivet, med avseende på följande deponier: Avigliano (Loc. Serre Le Brecce), Ferrandina (Loc. Venita), Genzano di Lucania (Loc. Matinella), Latronico (Loc. Torre), Lauria (Loc. Carpineto), Maratea (Loc. Montescuro), Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Loc. Albero in Piano), Roccanova (Loc. Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), Campotosto (Loc. Reperduso), Capistrello (Loc. Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (bolaget Caffaro), Atella (Loc. Cafaro), Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), Marsico Nuovo (Loc. Galaino), Matera (Loc. La Martella), Pescopagano (Loc. Domacchia), Rionero in Volture (Loc. Ventaruolo), Salandra (Loc. Piano del Governo), San Mauro Forte (Loc. Priati), Senise (Loc. Palomabara), Tito (Loc.Aia dei Monaci), Tito (Loc. Valle del Forno), Capestrano (Loc. Tirassegno), Castellalto (Loc. Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), Corfinio (Loc. Cannucce), Corfinio (Loc. Case querceto), Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), S. Omero (Loc. Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore), Trivigano (tidigare Cava Zof) och Torviscosa (Loc. La Valletta).

Rättegångskostnader

38 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b och c i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 1999, s. 1) genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att så fort som möjligt, i enlighet med artiklarna 7 g och 13 i direktivet, avsluta de deponier för vilka tillstånd enligt artikel 8 i direktivet till fortsatt verksamhet inte getts, eller genom att inte ha antagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet getts uppfyller de krav som ställs i direktivet, utan att det påverkar de villkor som fastställts i punkt 1 i bilaga I till direktivet, med avseende på följande deponier: Avigliano (Loc. Serre Le Brecce), Ferrandina (Loc. Venita), Genzano di Lucania (Loc. Matinella), Latronico (Loc. Torre), Lauria (Loc. Carpineto), Maratea (Loc. Montescuro),

Moliterno (Loc. Tempa La Guarella), Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Loc. Albero in Piano), Roccanova (Loc. Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi), Campotosto (Loc. Reperduso), Capistrello (Loc. Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), Aquila (Loc. Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (bolaget Caffaro), Atella (Loc. Cafaro), Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone), Marsico Nuovo (Loc. Galaino), Matera (Loc. La Martella), Pescopagano (Loc. Domacchia), Rionero in Volture (Loc. Ventaruolo), Salandra (Loc. Piano del Governo), San Mauro Forte (Loc. Priati), Senise (Loc. Palomabara), Tito (Loc.Aia dei Monaci), Tito (Loc. Valle del Forno), Capestrano (Loc. Tirassegno), Castellalto (Loc. Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Loc. Termine), Corfinio (Loc. Cannucce), Corfinio (Loc. Case querceto), Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta), S. Omero (Loc. Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore), Trivigano (tidigare Cava Zof), och Torviscosa (Loc. La Valletta).

2) **Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter